

Zo viert u feest!

In HOREN 6 van 2010 vroegen wij u om ons te laten weten hoe u dat doet, feestvieren. Wel, iedereen doet het op zijn of haar eigen manier, zoveel blijkt wel weer uit alle ingezonden bijdragen. Op deze pagina's vindt u een fraaie bloemlezing, ter lering en vermaak. We bekennen het maar meteen: helaas moesten we hele stukken van uw ingezonden overpeinzingen en anekdotes schrappen, uit plaatsgebrek. Want er werd soms uitgebreid en zeer minutieus uit de doeken gedaan hoe u, lezer met een hooraandoening, feest viert (of mijdt). Natuurlijk worden de nadelen van teveel lawaai en door elkaar pratende mensen aangehaald. Maar leuke oplossingen zijn er ook: van tevoren een taart afgeven en toch even die verjaardag vast vieren, iedereen aan een bordspel zetten, geen groot diner organiseren, maar drie kleinere... En treffende beelden, zoals 'feestvieren in de disco is gewoon niet leuk als jij als enige de liedjes niet kunt meezingen'. De nadelen blijken overigens niet alleen te schuilen in veel geroezemoes, harde muziek en door elkaar pratende feestviers. Past u ook op voor de rondscharrelende hond!

Drie maal een diner

Toen we 50 jaar getrouwd waren hebben we een splitsing gemaakt. Drie maal een diner: voor familie (zes personen), vrienden (twee echtparen) en ons gezin met kinderen en kleinkinderen (vijf personen). Een diner is heus niet veel duurder dan een zaal huren met muziek. Een ronde tafel vrag in een rustige hoek van het restaurant. Natuurlijk wordt er wel eens door elkaar gepraat en hoor ik nog niet alles, maar ik vind het genoeg en geniet van de sfeer. Ik vind het ook prettig zo omdat je met iedereen wat kan praten. Dit was voor mij de oplossing en de gasten vonden het prettig omdat je niet zo verloren bent als in een zaal.

M. de Boer-de Boer, Wormerveer

Liefst met lotgenoten

Ik word gehinderd door tinnitus en hyperacusis. Tinnitus van 70 dB bij 6 kHz benadert mijn comfort level van 75 dB hyperacusis. Mijn hoop is gevestigd op het vieren van de feestdagen met lotgenoten en hun familie. Dit mogelijk bij inschrijving vanuit de NVVS georganiseerd in een afgelegen bungalowpark, waar blaffende honden, knalvuurwerk en ronkende motoren in de ban zijn gedaan. Hopelijk een suggestie waar u iets mee kunt.

Peter Gorter, Den Helder

Het kleinste kamertje

In uw column van “Horen” zoekt u de rust van de keuken op. Mijn “schuilplek” is vaak het toilet. Je kunt je daar rustig even ontspannen en niemand vindt het vreemd dat je het “kleinste kamertje” bezoekt. Vaak hebben mensen ook boven een toilet en dan heb je meer tijd voor jezelf. Gaan mijn man en ik naar een groot feest in bijvoorbeeld een foyer van een theater (hier in Hogeveen hebben we bijvoorbeeld op 1 januari altijd het Olieballenbal, waar heel veel vrienden en kennissen elkaar gelukkig nieuwjaar wensen) dan zoek ik ook regelmatig het toilet op. Mijn man kent zo langzamerhand de procedure, ik pak even zijn arm en hij begrijpt waar ik heen ga; is het weer wat rustiger in mijn hoofd dan meld ik me weer bij hem.

Ietje Jelgerhuis-Buikema, Hogeveen

Feest of geen feest

Voor mij dus niet, liever een boek lezen en geen lawaai. Ik bak meestal iets lekkers voor het feestvarken en breng dit voor de grote dag even langs. In eigen kring kook ik voor de kinderen en dan ben ik toch lekker bezig, een praatje komt dan vanzelf.

Riet den Houter

Heerlijk thuis blijven!

Vanaf mijn prille jeugd ben ik slechthorend geweest zonder dat ik me daar toen bewust van was. Pas op mijn 21e bleek dat mijn beide oren erg slecht zijn. Door mijn traumatische ervaring op hoorgebied snapt u wel dat ik nooit een feestbeest ben geweest en het ook niet zal worden. Ik probeer daar op afstand van te genieten. Hoe doe je dat? Door thuis te blijven en dan te denken aan al die ‘ellende’ waar je niet aan blootgesteld wordt, heerlijk! Dat ongelukkige gevoel om in gezelschap te moeten zitten en niet mee te kunnen doen, ik word dan helemaal blij als ik veilig thuis zit.

Maar..... je kunt niet altijd wegblijven. Daar heb ik na veel moeite deze oplossing voor gevonden: ik ga of aan het begin of tegen het einde naar een feestje of verjaardag. Zoek vervolgens een onopvallend plekje uit waar weinig mensen zijn. Als we aan een tafel moeten zitten ga ik meestal op de hoek zitten, want middenin kun je van twee kanten aangesproken worden en dat wil ik vermijden. Bovendien, als ik tussen mensen in zit en ik neem niet

Volgend jaar oordopjes

Ik heb behoorlijk tinnitus, een hoge fluittoon in twee oren en daarbij gehoorverlies. Op feestjes thuis, dus verjaardagen, is het heel lastig een gesprek te voeren. Vorig jaar zijn we naar de Toppers geweest. Eigenlijk is dat voor mij niet te doen. Het geluid gaat heel erg vervormd gaan klinken. Als we weer gaan, probeer ik of het beter gaat als ik oordopjes in doe. Op CD klinkt het veel beter.

Sylvia Kuipers, Nieuwegein

Geen harde geluiden

Op kerstmiddag 2009 heb ik gehoorschade opgelopen door te harde muziek in een kroeg. Sindsdien heb ik 24 uren per dag last van oorsuizen en probeer ik harde geluiden zoveel mogelijk te vermijden. Kerstmiddag 2010 zijn mijn echtgenote en ik naar een andere kroeg gegaan. Daar was ook live muziek, maar een stuk zachter. Tijdens oud en nieuw ben ik wel even buiten geweest om middernacht. Bij ons in de straat zelf wordt bijna geen vuurwerk afgestoken (veel oude mensen). De vriend van mijn dochter had 's middags vuurwerk afgestoken in mijn bijzijn. Het ging om knalvuurwerk. Ik heb hem meteen gevraagd om dit vuurwerk niet in mij bijzijn af te steken. Wat een kabaal. Ik was bang dat mijn oorsuizen hierdoor zou verergeren.

Marcel Keupink, Almelo

deel aan het gesprek, kunnen de mensen naast mij ook geen contact met elkaar hebben. Soms valt mijn oog op een fotoalbum en vraag of ik dat mag inzien, dat vult de tijd een beetje en je bent er toch bij. Wat mij ook goed bevalt is om bij mensen te gaan zitten die duidelijk praten en die je goed kent, dat geeft minder stress waardoor het horen minder krampachtig wordt.

Toen we 40 jaar getrouwd waren wilden we het uitgebreid vieren en zijn we een dagje naar de Biesbosch gegaan met een gehuurde bus. Er was een mooie wandelroute bij met gids en het weer liet zich van zijn beste kant zien. Daarna zijn we in de Kastanjehof in de Lage Vuursche met het hele gezelschap gaan dineren. De Kastanjehof had overal vloerbedekking (tapijt) en gordijnen zodat het geluid goed gedempt werd; dat hadden we van tevoren goed uitgezocht. Al met al was het een hele geslaagde dag en het gaf mij de voldoening dat we aan deze bijzondere dag toch een feestelijk tintje hebben kunnen geven.

Mw. E.I. Geelhoed-Meihuizen, Hoevelaken

Ik kan niet meezingen

Ik ben een 20-jarige studente in hartje Utrecht, heb een zwaar gehoorverlies. Ik ben vooral veel op stap mijn jaarclubgenoten die echt fantastisch met mijn beperking omgaan. Ik heb me er min of meer bij neergelegd dat ik feestjes in de discotheek of een dansende kroeg met harde muziek gewoon niet leuk vind. Vroeger hield ik mezelf altijd voor dat ik uitgaan wel fantastisch vond, 'want iedereen vond het leuk' en ik wilde geen uitzondering zijn. Ik merkte al snel dat ik het telkens na 2 uur helemaal klaar mee was en de lol er niet meer in zag. Daarnaast hoor ik de muziek niet goed. Ik kan wel horen welke liedjes het zijn, maar ik kan de tekst niet verstaan. Daardoor kan ik niet meezingen en die beperking onderschatten mensen vaak. Het geeft een heel eenzaam gevoel (ook al ben ik met veel vriendinnen) als iedereen een bekend nummer meezingt en jij houdt je mond dicht. Mensen kijken je zingend aan en dan voel je de verwachtingen dat je meezingt, maar ik ken dus nauwelijks een lied bij tekst. Ik moet alle songteksten echt via internet opzoeken en uit mijn hoofd leren... dat gaat me net iets te ver. Verjaardagsfeestjes zijn een heel ander verhaal. Dat gaat altijd wel prima, al zijn ze soms wat vermoeiend. Ik houd heel erg van de gezelligheid en ik vind het heerlijk om met iedereen te babbelen die ik daar tegenkom. Onbekenden leg ik bij voorbaat uit dat ik slecht hoor en dat ik lip moet kunnen lezen en dan gaat het vaak prima. Als het wat rumoerig is gebruik ik de SmartLink van Phonak, een microfoon die specifiek het spraakgeluid opvangt. Na mijn soort van ontkenningsfase tijdens de puberteit heb ik het nut en plezier ervan ontdekt. Ik gebruik hem ook als ik bij het wekelijkse jaarclubbeten of bij een etentje in een restaurant en ik merk dat ik veel minder moe ben. Ik kan zelfs de gesprekken blijven horen als ik naar de toilet ben....
Leonie Warringa, Utrecht

Ik verveel me nooit

Links geheel doof, rechts 80% gehoorverlies. Feesten uiteraard problematisch door muziek en/of geroezemoes. Daarom niet gezellig meer, meestal vervelend. Bij mooi weer minder vervelend door met een gesprekspartner verder weg te lopen van het geroezemoes. Overigens vind ik het niet zo erg thuis te blijven, want ik verveel me nooit. De dag is altijd weer te kort.
Piet van der Laan

Bordspel biedt broodnodige structuur

Net als de columnist van HOREN vind je mij vaak in de keuken, de enige plek waar ik een praatje kan maken. Toch heb ik na afloop van een kerstdiner met familie een bezigheid ontdekt die kansen biedt voor slechthorenden in een gezelschap: het bordspel! Het mooie van zo'n spel is dat iedereen met zijn aandacht bij hetzelfde onderwerp is. Bovendien heb je visuele ondersteuning, je ziet op het bord wat er gebeurt. Ook mooi is het feit dat keurig alles om de beurt gaat. Natuurlijk wordt er toch nog door elkaar geroepen, maar door de structuur van het spel heb ik veel meer houvast om alles te volgen. Context is het anker voor de slechthorende. Bovendien geeft die structuur mij het alibi om veel vaker "zeg dat nog eens", of "niet allemaal tegelijk praten graag!", te roepen.
Jacob Jan Voerman

Een onbewaakt ogenblik

De feestdagen vragen van een slechthorende een creatief aanpassingsvermogen. In de drukte van door elkaar pratende familieleden en serviesgerinkel zet ikzelf de hoortoestellen altijd wat zachter. Mijn moeder, die ook slechthorend is, draagt dan meestal maar één hoorstel in plaats van twee. Hierdoor spreekt zij nogal hard. Op 30 december werd ze 83 jaar en in de kamer zaten meer slechthorende ooms en tantes. De gesprekken bezorgden mij flink wat overlast, dus besloot ik om een gehoorapparaat uit te doen. Ik deed het snel in een binnenvakje van

mijn handtas, die op de grond stond. Intussen snuffelde onze hond rond in de kamer, op zoek naar iets eetbaars op de vloer. Ik had al een kurk en knijper afgepakt, maar op een gegeven moment liep ze op iets zwarts te kauwen. Ik maakte haar bek open en onderzoekend bekeek ik het kapotgebeten voorwerp, waarin ik met enige moeite mijn gehoorapparaat herkende... Een dure grap, want hoortoestellen kun je hiervoor niet verzekeren, en een domper op de feestvreugde!
Henny van Kesteren